25/08/2019

Τα “Γδαρμένα Χέρια” της Ιεραποστολής

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Επίκαιρο κείμενο στη σελίδα “Ιεραποστολή στην Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης” στις 25 Αυγούστου 2019 εκ μέρους του Επισκόπου Τολιάρας και Μαδαγασκάρης κ. Προδρόμου, υπό τον τίτλο: “Ευλογημένες Αμυχές”:

“Πολλές φορές, ρωτήθηκα: “Τι αίσθηση σας αφήνει η Ιεραποστολή;”, και, πάντοτε, δείλιασα να πω την αλήθεια.

Αν ήμουν υποχρεωμένος να συμπυκνώσω σε λίγες λέξεις την εμπειρία μου, θα διάλεγα τη φράση: “γδαρμένα χέρια”. Ίσως είναι ότι πιο έντονο σε ψυχή και σώμα έχω νιώσει στη Μαύρη Ήπειρο, ή, μάλλο,ν η πιο έντονη αντίδραση των ντόπιων στο άκουσμα της άφιξης βοήθειας.

Δεν είναι λίγες οι στιγμές που η ανάγκη του κόσμου για κάτι ελάχιστο, μια σακούλα μπισκότα, ελάχιστες καραμέλες, λίγα κουτιά συμπυκνωμένο γάλα, εκφράζεται με ένα δυνατό γράπωμα, μια σχεδόν βίαιη πράξη, ένα επίπονο σφίξιμο στα χέρια ως νόημα κραυγής για λίγο ακόμα φαγητό.

Πόσες φορές δεν ένιωσα γρατζουνιές, νύχια να εισχωρούν στο δέρμα μου και λεπτοί κόμποι αίματος να εμφανίζονται. Αυτή είναι η αίσθηση, που με ελέγχει. Η αίσθηση ότι οι πολιτισμένες κινήσεις και οι μεγαλοστομίες είναι πολυτέλεια που προϋποθέτουν λυμένα βιοτικά προβλήματα.

Εδώ, ο κόσμος ήδη νιώθει τον θάνατο να ξεφυσά στο σκελετομενό λαιμό του και κρατιέται σφιχτά από τη ζωή δια μιας χούφτας ζαχαρωτών. Αυτό, που για μας αποτελεί εναλλακτική των ρέστων στο περίπτερο, για αυτούς είναι το αντίτιμο για την παράταση μιας μέρας ακόμα στη ζωή.

Μακάρι, να τους έτρεφε η σάρκα που έμενε στα νύχια τους, μακάρι να σταματούσε η φρικτή πείνα, μακάρι να μην άκουγα ποτέ ξανά σε καμία διάλεκτο και γλώσσα αυτό το σκληρό ρήμα: “πεινάω”, μακάρι η αίσθηση μου αυτή να

παύσει”.